

En de Here was met Jozef

Jozef werd als zeventienjarige jongen door zijn broers verkocht aan een caravan Ismaëlieten voor twintig zilverstukken. De handelaren verkochten Jozef aan Potifar, een hoveling van de Farao, de overste van de lijfwacht.

Wat was er gebeurd?

De broers waren jaloers op Jozef omdat hun vader Jakob Jozef liefhad boven al de andere zonen. Jakob liet zijn voorkeur zien door Jozef een pronkgewaad te maken. Ze haatten hem hiervoor en konden niet vriendelijk met hem spreken (Genesis 37:3-4).

Haat: tegenovergestelde van liefde, een gevoel van afkeer, afstoten, neiging om te kwetsen.

- Jozef vertelde zijn vader over de slechte dingen die hij hen zag doen (37:2).
- Jozef droomde 2 dromen over schoven en over sterren waarin hij zag dat zijn broers zich voor hem neerbogen. Hij vertelde zijn broers hierover waardoor ze hem nog meer haatten (37:5-12).

Jozef had zich veel ellende kunnen besparen als hij zijn vader niet vertelde over de slechte dingen die zijn broers deden. Het lijkt er ook op dat Jozef wat onbezonnen over zijn dromen praatte, ipv ingetogen te zijn.

Op een dag vraagt Jakob aan Jozef om te gaan kijken hoe het met de broers was gesteld die de schapen aan het weiden waren (37:14). Toen de broers Jozef zagen aankomen, smeedden zij een plan om hem te doden om dan te zeggen dat een wild dier hem heeft verslonden (Genesis 37:18-20). **“Dan zullen wij zien, wat er van zijn dromen terecht komt”** Genesis 37:20. Ruben verhindert het vergieten van Jozefs' bloed en stelde voor om hem in een put te gooien met de bedoeling om hem daarna te redden (37:22). **“Zodra Jozef bij zijn broeders gekomen was, trokken zij Jozef zijn kleed uit, het pronkgewaad, dat hij droeg”** Genesis 37:23. Juda wist zijn broers te overhalen om Jozef te verkopen ipv te doden omdat ze anders zijn bloed moesten verbergen (37:26-27). Toen namen ze Jozefs kleed en doopten het in het bloed van een geitebokje en lieten het naar hun vader brengen met de vraag of dit het kleed van zijn zoon was of niet (37:31-32). **“En hij herkende het en zeide: Het is het kleed van mijn zoon; een wild dier heeft hem verslonden; Jozef is stellig verscheurd. En Jakob scheurde zijn mantel, deed een rouwgewaad om zijn heupen en treurde lange tijd over zijn zoon. Al zijn zonen en al zijn dochters deden hun best hem te troosten, maar hij weigerde zich te laten troosten”** Genesis 37:33-35.

Omwille van Rubens' toedoen doodden ze Jozef niet zoals eerst gepland, alsof dit hen minder schuldig maakte voor hun boze harten. Ze verkochten hem aan wrede slavenhandelaren die hem waarschijnlijk geboeid op blote voeten door de woestijn naar Egypte voerden om daar verkocht te worden als een gebruiksobject. Hoe koud moeten hun harten niet zijn geweest om hun vader door zulk een verdriet te laten gaan?

Jozef in Potifars huis

De Here was met Jozef zodat hij een voorspoedig man werd en hij woonde in het huis van de Egyptenaar als slaaf.

“Toen zijn heer zag, dat de Here met hem was, en dat de Here alles wat hij ondernam onder zijn hand deed gelukken, won Jozef zijn genegenheid en hij mocht hem bedienen; hij stelde hem aan over zijn huis, en alles wat hij had, gaf hij in zijn hand” Genesis 39:3-4.

Jozef was schoon van gestalte en schoon van uiterlijk (39:6). Ook Potifars vrouw zag dit en ze wilde dat Jozef met haar sexuele gemeenschap zou hebben (39:7). Jozef weigerde dit omdat zijn heer hem een groot vertrouwen gaf en hem alles had gegeven dan alleen zijn vrouw, **“hoe zou ik dan dit grote kwaad doen en zondigen tegen God?”** (39:8-9). Dag na dag bleef ze aandringen bij Jozef, maar hij voldeed niet aan haar wens (39:10). Op een zekere dag was Jozef in het huis om zijn werk te verrichten. Omdat ze alleen waren greep Potifars vrouw hem bij zijn kleed en zei om bij haar te komen liggen, maar hij liet zijn kleed in haar handen, vluchtte en liep naar buiten (39:11-12). Ze beschuldigt Jozef er dan van haar te willen verkrachten en gebruikt het kleed van Jozef als bewijs. Jozef wordt daardoor in de gevangenis geworpen (39:13-20).

Jozef had zich veel ellende kunnen besparen door toe te geven aan de verleidingen van Potifars vrouw. Veel mensen gebruiken wel eens de uitvluchten dat de hormonen van jongelingen op leeftijd op hol slaan en het een fase is waar ze door moeten gaan door te zondigen. Waarom kon Jozef zich dan beheersen? Waarom kon hij zulke toestanden dan mijden? Omdat hij met God rekening hield!

Jozef in de gevangenis

“En de Here was met Jozef; Hij bewees hem genade en deed hem de genegenheid van de overste der gevangenis winnen. Daarom vertrouwde de overste der gevangenis al de gevangenen die in de gevangenis waren, aan Jozef toe, en al wat daar te doen was, deed hij. De overste der gevangenis keek niet om naar iets dat hem was toevertrouwd, omdat de Here met hem was; en wat hij verrichtte, deed de Here gelukken” Genesis 39:21-23.

Dan gebeurde het dat de schenker en de bakker van de koning van Egypte zondigden tegen hun heer en in hechtenis werden geplaatst in de gevangenis waar Jozef zat. Jozef werd over hen aangesteld om hen te bedienen (40:1-4). Ze kregen beiden een droom en werden mismoedig omdat niemand hen de droom kon uitleggen. “Toen zeide Jozef tot hen: **Zijn de uitleggingen niet Gods zaak? Vertelt het mij toch**” (40:5-8). Jozef vertelde aan de overste van de schenkers dat zijn droom betekende dat de Farao binnen drie dagen hem in zijn rang zou herstellen (40:9-13). “Maar blijf aan mij denken, wanneer het u goed zal gaan; toon mij toch uw dankbaarheid door van mij gewag te maken bij Farao, en breng mij uit dit huis. Want gestolen ben ik uit het land der Hebreëen, en ook hier heb ik niets gedaan, waarom zij mij in dit kerkerhol hadden kunnen zetten” Genesis 40:14-15. Over de betekenis van de droom van overste van de bakkers zei Jozef dat de Farao hem binnen drie dagen zou doden. En alles gebeurde zoals Jozef het hun had uitgelegd maar de overste van de schenkers dacht niet aan Jozef en vergat hem (40:16-23).

Jozef had zich gemakkelijk kunnen overgeven aan zelfbeklag en bitterheid omdat hij onrechtvaardig werd behandeld. Eerst zijn broers, dan Potifars vrouw en nu de schenker. Hoe kon God immers met Jozef zijn terwijl hij in de gevangenis was geworpen voor iets dat hij niet had gedaan? Had God er niet voor moeten zorgen dat de schenker hem niet was vergeten? Jozef werd gewoon gepasseerd door de schenker. Wanneer is teveel te veel? Jozef hield zijn geloof op God gericht ipv te kijken op de onzekere dingen!

Jozef als onderkoning van Egypte

Na verloop van twee jaren droomde Farao twee dromen. De eerste over zeven mooie, vette koeien die werden opgegeten door zeven lelijke magere koeien. De tweede over zeven dikke, mooie aren die werden verslonden door zeven dunne aren (41:1-7). Farao's geest werd onrustig door deze dromen, maar niemand van de geleerden en wijzen van Egypte kon hem de dromen uitleggen (41:8). Toen herinnerde de overste van schenkers zich wat er was gebeurd in de gevangenis en vertelde Farao hierover (41:9-13). Hij ontbood Jozef en zegt hem dat hij gehoord had dat Jozef maar een droom moest horen om hem te kunnen uitleggen (41:14-15). “En Jozef antwoordde Farao: **Geenszins; God zal Farao's welzijn verkondigen**” Genesis 41:16. De Farao vertelt Jozef zijn dromen (41:17-24). Jozef zegt hem dat de dromen één zijn en dat God hem heeft bekendgemaakt wat Hij zal doen (41:25). Er zouden eerst zeven jaren van overvloed komen, waarna er zeven jaren van hongersnood zouden komen die zeer groot zou zijn en die de jaren van overvloed zou doen vergeten. De zaak stond vast bij God en Hij zou het haastig volbrengen (41:26-32). Daarom was het nodig dat Farao een verstandig en wijs man over het land zou aanstellen die genoeg voedsel zou inzamelen tijdens de vette jaren dat kon dienen als voorraad tijdens de magere jaren (41:33-36).

Genesis 41:37-44. Jozef was verstandig omdat hij met God wandelde.

Toen Jozef geen uitweg voor zich had, opende God de deur. Jozef was klaar voor de uitweg omdat hij God niet in de steek had gelaten. Hij had al die tijd niet opgegeven.

De ontmoeting met tien broers

De hongersnood heerste over de hele aarde en iedereen kwam naar Jozef om koren te kopen (41:53-57). Ook Jakob en zijn familie hadden zeer te lijden en hij stuurt zijn zonen naar Egypte opdat ze zouden kunnen blijven leven. Benjamin mocht echter niet meegaan met hen omdat Jakob vreesde dat hem een ongeluk zou overkomen (42:1-4). Toen de broers van Jozef aangekomen waren in Egypte bogen zij zich voor hem neder. Hoewel zij hem niet herkenden, herkende Jozef zijn broers wel en moest hij denken aan de dromen die hij van hen had gedroomd (42:6-8). Hij behandelt hen bitsig en beschuldigt hen ervan verspieders te zijn. Ze verantwoorden zichzelf door te zeggen dat ze broers zijn. Jozef gebod om één van hen gevangen te houden totdat ze de jongste broers hadden gehaald als bewijs dat ze geen verspieders waren, (42:9b-20). “Zij nu deden aldus en zeiden tot elkander: **Voorwaar, nu boeten wij voor wat wij onze broeder aangedaan hebben: wij zagen zijn zielsbenauwdheid, toen hij ons om erbarming smeekte, maar wij hoorden niet; daarom is deze benauwdheid over ons gekomen. Toen antwoordde Ruben hun: Heb ik u niet gezegd: bezondigt u niet aan de knaap! Maar gij hebt niet geluisterd. Nu wordt zijn bloed van ons geest**” Genesis 42:21-22. Omdat Jozef hen verstond, ging hij weg en weende om wat ze zeiden (42:23-24).

Jozef nam Simeon gevangen en zond hen met gevulde zakken koren naar huis (42:25-28). Maar toen ze onderweg een zak opende, zagen ze dat het geld ook in de zakken zat. Hun moed zakte in hun schoenen en ze zeiden bevend “**Wat heeft God ons nu aangedaan!**” Genesis 42:28. Thuisgekomen en Jakob verteld hebbende wat er was gebeurd zegt Jakob “Gij berooft mij van kinderen; Jozef is niet meer, en Simeon is er niet meer, en Benjamin wilt gij meenemen; dit alles is

tegen mij” Genesis 42:36. Jakob weigert om Benjamin mee te geven (42:37-38).

Schuldgevoel, hun geweten was hun aanklager. Ze beseften maar al te goed dat ze uit haat hadden gehandeld. We kunnen ons ook de vraag stellen als Ruben niet meer had kunnen doen op het moment zelf. Jozef had als onderkoning gemakkelijk zijn broers kunnen doden voor het onrecht dat ze hem hadden aangedaan. We zouden misschien zelfs zeggen dat het rechtvaardig zou zijn, mocht Jozef dat hebben gedaan, maar Jozef erkende dat Gods wegen hoger zijn. Het verdriet om Jozef was er nog steeds bij Jakob en al die tijd werden de broers geconfronteerd met hun daden wanneer ze Jakobs verdriet zagen. Het moet bijzonder zwaar zijn geweest om dit donkere geheim mee te dragen.

De tweede reis van tien broers naar Egypte

Omdat de hongersnood zeer groot was, zond Jakob de broers terug naar Egypte en besloot uiteindelijk om Benjamin mee te geven (43:1-14). Jozef geeft bevel om hen in zijn huis te brengen en om een maaltijd voor te bereiden, de broers waren zeer ongerust (43:15-22). De huisbestuurder zei echter “Weest gerust, vreest niet; de God van u en van uw vader heeft u heimelijk een schat in uw zakken gegeven; uw geld heb ik ontvangen. Vervolgens bracht hij Simeon bij hen terug” Genesis 43:23. Tijdens de maaltijd vraagt Jozef naar de welstand van zijn vader en ziet hij zijn broer Benjamin. “Toen haastte Jozef zich weg, want zijn hart ging in ontroering uit naar zijn broeder, en hij zocht gelegenheid om te wenen; hij trad een kamer binnen en weende daar” Genesis 43:30. Hij stuurde zijn broers hierna terug naar huis maar liet een zilveren drinkbeker in de zak van Benjamin verstoppen (44:1-3). Nadat ze vertrokken liet Jozef hen achterna gaan om hen ervan te beschuldigen dat hij de beker had gestolen. Daardoor komen ze terug bij Jozef en stort Juda zijn hart uit voor Jozef (44:4-33). Hij besluit met de woorden “Want hoe zal ik naar mijn vader heentrekken, wanneer de jongen niet bij mij is? Ik zou het verdriet niet kunnen aanzien, dat mijn vader zou treffen” Genesis 44:34.

Juda voelde zich persoonlijk verantwoordelijk voor Benjamin, hetgeen ertoe heeft geleid dat Jozef zich uiteindelijk bekendmaakt aan zijn broers. Zo laf als Juda eens was geweest door voor te stellen om Jozef te verkopen, zo moedig is hij nu door zich uit te spreken voor zijn broer Benjamin.

Genesis 45:-1-15.

Conclusie

Handelingen 7:9-14

Wat belangrijk is, is niet met welke omstandigheden we te maken krijgen in ons leven, maar hoe we er mee omgaan. Met Gods hulp kan elke situatie gebruikt worden ten goede, zelfs wanneer mensen situaties creëren met slechte bedoelingen. Jozef was een man van groot geloof en een diep vertrouwen in Gods voorzienigheid. God gebruikte zijn levensomstandigheden om vele anderen tot zegen te zijn.

Jozef was verraden, ontvoerd, een slaaf gemaakt, vals beschuldig en gevangen gezet. Maar hij kon genadig zijn en zijn goedheid delen met hen die dit hadden veroorzaakt. Jozef liet zien hoe God ons vergeeft en hoe wij elkander behoren te vergeven.

Jozefs broers hadden kwaad tegen hem bedoeld, maar God heeft dat kwade ten goede gebruikt (Genesis 50:15-21). Mensen kunnen veranderen en persoonlijke wraak en haat staan deze veranderingen in de weg.

“Wij weten nu, dat God alle dingen doet medewerken ten goede voor hen, die God liefhebben, die volgens zijn voornemen geroepen zijn” Romeinen 8:28.

Gods kinderen krijgen de garantie dat God aan hun zijde staat elke stap van hun leven. God was met Jozef! Weet dat God met jou is als jij hetzelfde geloof en vertrouwen hebt!

Hebreeën 10:32-39!